

Gedichten van leerlingen van groep 7 en 8 van de 1e Montessorischool De Wielewaal.
Voorgedragen op 4 mei 2011 tijdens de Dodenherdenking bij
het monument op de Apollolaan

Oorlog

Het is oorlog', zei dat ene tienjarige joch
Bommen en granaten
vliegen door de straten
Joden zijn bang
De Duitsers houden hun in bedwang
Die arme joden in dat kamp
Het is een regelrechte ramp
Er zijn veel mensen die Hitler steunen
En geven soms flinke dreunen
Ze schieten met hun mitrailleurs
Dan zitten de joden even te treuren
Maar toch gaan ze door
Maar Hitler stoppen, nee hoor
Maar toch blijven de mensen strijden
Om de joden te bevrijden

Vrede

Het is hun nu eindelijk gelukt
Het kamp is uit elkaar gerukt
De joden zijn eindelijk bevrijd
Maar we zijn toch heel veel mensen kwijt
Mensen die dapper streden
Die hun hele leven maar 1 ding deden
Door hun sterke inzet
Is heel Europa gered
Dat ene joch, inmiddels vijftien,
Zei: 'Ik zal dit altijd weer herzien'

RACHEL VAN 'T HULL, 9 jaar

De oma van mijn moeder

Je bent verraden, door wie weet ik niet
misschien was het Jan, misschien was het Piet.
Je kindje liet je achter, op een boot
en niemand wist dat zij was jood(s) ..
Jouw kindje is nu ouder dan jij ooit bent geweest
dat is nu mijn oma, van wie ik hou het meest
Mijn mama heeft je ogen en ik je mond
zo is de cirkel weer een klein beetje rond.
Jij werd gedood in Sobibor, zo'n verschrikkelijk verhaal.
Ondanks dat zijn wij er gelukkig allemaal.
Ik denk aan jou, zonder jou was ik er niet geweest
Hester en Louis: ik denk aan jullie vandaag het allermeest.

JACK DAHAN, 10 jaar

Vrede

Vrede is de moeite waard
om voor te vechten
maar dan wel zonder geweld
Vrede
Vrede is
rust in jezelf
rust met je medemens
dat is mijn grootste wens
Vrede
Vrede
is een wereld zonder
Vijanden
Vrede
Ik wens vrede op de wereld
Geen oorlog
Geen angst
Geen honger
Geen verdriet
omdat vrede op de aarde ons van alles biedt.

ANNEPHINE CAHN, 11 jaar (voorgedragen door LOLA STORM
